

Piger af den her omhandlede Kategori blevet til en lukket Dør med Udskriften „Optaget“ og en Haand, der viser tilbage“. Han siger endvidere: „Foreninger og Optagelseshjem, der virker for unge Pigers Optagelse, bliver vanskeligt stillede, naar de saaledes slet ikke kan regne med den Støtte, Børneloven skulde kunne give, naar man under Arbejdet med den unge Pige staar overfor en Mur“. Der er fremdraget flere Eksempler af denne Art, som er meget lærerige. Jeg har netop i disse Dage faaet fat paa et saadant Eksempel. Sagen kom for Værgeraadet i Foraaret 1914, den blev flyttet fra eet Værgeraad til et andet. Den laa saa hen; Overværgeraadet fik fat i den, der kom en Bunke Papir ud af det hele, og i Sommer endte det saa med, at Overværgeraadet sagde: Vi kan ikke gøre noget ved den unge Pige dels af Pladsmangel, dels af andre Grunde. Pladsmangelen maatte være tilstrækkelig, skulde man synes, i Henhold til, hvad der forleden blev sagt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som ogsaa var inde paa denne Sag. Men denne Pladsmangel er ikke tilstrækkelig Grund i dette Tilfælde. Der er Trang til Anstalter for saadanne unge Piger, men det gælder ikke den unge Pige, der her er Tale om, og som nu til 1. November bliver anbragt i et Hjem. Denne unge Pige, der har været ude paa den kristelige Forenings Optagelseshjem Gyvelholm i 4 Maaneder og dér har faaet Vidnesbyrd for at være en god Pige, der har Betingelser for at komme paa ret Køl igen, hvis hun kommer ind i gode Forhold. Nu har hun faaet en Plads, men det er ad privat Vej. Det er utvivlsomt rigtigt, naar Chefen for Sædelighedspolitiet siger, at „Sandheden er den, at deres“ — disse unge Pigers — „Oprejsning beror paa og, hvor der er mindste Mulighed derfor, bedst lykkes ved at hjælpe dem til i hjemlige og dagligdags Omgivelser at finde sig selv og Arbejdets Glæde igen“. Det er ikke saa meget Anstalter, vi trænger til, som til at faa disse unge Piger anbragt rundt omkring i Hjem. Selskabet til forvildede Pigers Frelse følger netop dette Princip; inden de unge Piger kommer ind paa Anstalter, er de i nogle Maaneder i bestemte Hjem, som tager sig af disse Piger for at prøve dem, lære dem at kende, se, om de ikke mere egner sig til Hjemopdragelse end til Anstaltsopdragelse. Jeg vil istemme det Ønske om nye Anstalter, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds forleden Dag fremsatte.

Men inden disse kommer frem, maa Overværgeraadets Opmærksomhed være henvendt paa, at disse unge Piger er lige saa værdifulde for Samfundet som Drengene, at de staar jævnyrdige med Drengene med Hensyn til de første Skridt paa Forbryderbanen, blot at deres første Skridt er af en anden Art end Drengenes, og at Hjemmene gennemgaaende er bedre Steder, i alt Fald for adskillige af dem, end Anstalterne.

I Børnelovens § 1 b, 2det Stykke, er der Tale om Sinker, Børn, der er kommet ud af Skolen, og som har faaet en forsinket eller mangelfuld Udvikling. Vi har her i København for saadanne Sinker faaet Værneskoler, som utvivlsomt har deres store Betydning. Men naar saa disse unge Mennesker gaar ud af Skolen, er netop de, især Pigerne, tidt de første til at komme ud paa de Veje, jeg nævnedes før, som de unge fristes ind paa. De gaar nemlig fra Plads til Plads, de duer ikke, Hjemmene kan ikke have dem, de kan ikke udføre deres Arbejde, eller de kommer paa Fabrikker, dér kan de heller ikke være, og saa er det lettere at leve af Utugt, og saa falder de. Der blev forleden her i København dannet en Forening til at tage Arbejdet for disse unge Piger op. Der er allerede gjort et Arbejde af nogle unge Lærerinder ved københavnske Skoler for at hjælpe disse unge Piger, naar de kommer ud fra Sinker-skolen, et stort og selvfornægtende Arbejde. Men de kan ikke nær overkomme det meget, der er at gøre, og den Forening, som er dannet, er bl. a. dannet, fordi der skal arbejdes paa, at det offentlige, Stat og Kommune, faar Øje for denne Sag. Jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister, at han — og jeg tvivler for øvrigt ikke om, at han vil det — tager velvilligt mod et Arbejde, der gøres for at redde de unge Mennesker, unge Piger især, der kommer ind under Børnelovens § 1 b, 2det Stykke, dette Stykke, som for Resten er affattet saa uhyre varsomt; man mærker, hvorledes Lovens Forfattere har været ængstelige for at trænge ind i Hjemmene. Men Spørgsmaalet om disse Sinker maa tages op. Den Aften, da den omtalte Forening blev stiftet, blev der anført flere Eksempler paa, hvordan det var gaaet disse Sinker senere hen, og der var da en, der havde fulgt en af disse Sinker, og hun fortalte, at vedkommende Pige har udenfor Ægteskab 16 Børn, og af dem er 7 abnorme. Altsaa, de 7 af de 16 er nu faldet Samfundet til Byrde. Vi kan